

ת"פ 27122/06/14 - מדינת ישראל נגד שמואל חרזי - בעניינו, ברק חדד

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 27122-06-14 מדינת ישראל נ' חרזי(עציר) ואח'

בפני המאשימה
כבוד השופטת אליאנא דניאלי
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. שמואל חרזי - בעניינו
2. ברק חדד

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין בעניינו של נאשם 1

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות בביצוע חמש עסקאות של סחר בסם מסוכן, כאשר שניים מהעסקאות בוצעו בצוותא עם אחר. כן הורשע הנאשם בביצוע חמש עבירות של נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, חמש עבירות של נהיגה ללא רישיון בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, וחמש עבירות של נהיגה ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת רכב מנועי.

הנאשם הורשע כי סחר בסם מסוכן מסוג חשיש, אותו מכר ב-5 מועדים שונים לסוכנת משטרתית סמויה, במשך תקופה של כ-4 שבועות. בכל הפעמים נהג הנאשם באופן נוע או ברכב, בעת שהיה פסול לנהיגה. יצוין כי ככלל הסחר נעשה בכמויות סם שאינן גדולות.

טיעוני הצדדים לעונש

2. **ב"כ המאשימה** טענה כי במעשיו לקח הנאשם חלק בשרשרת הפצת הסם, וצינה כי בעבירות הסחר מעדיפה הפסיקה את האינטרס הציבורי והחברתי במיגור תופעת הסמים על פני שיקולים אינדיבידואליים של הנאשם. נטען כי בחמישה מועדים שונים, סמוכים, מכר הנאשם סם מסוג חשיש במשקל של 85 גרם סה"כ, בתמורה כוללת של 4550 ₪.

ב"כ המאשימה עמדה על כך שטענת הנאשם, לפיה ביצע את העבירות כדי למצוא חן בעיני הסוכנת, וכי הייתה ביניהם מערכת יחסים שהינה מעבר לקונה ומוכר נדחתה בהכרעת הדין. באשר לטענה כי המשטרה היא שהדיחה את הנאשם לבצע את עבירות הסחר, טענה ב"כ המאשימה כי תפקידו של הסוכן הוא לאתר אנשים ששיגו עבורו סמים, וכי על הנאשם לא נכפה לבצע את העבירות, והוא לא טען בשלב כלשהו כי לא יוכל לספק לסוכנת את הסמים שביקשה.

לעניין עבירות התעבורה נטען כי מעשיו של הנאשם מסכנים את ציבור הנהגים והולכי הרגל. הנאשם מבטא זלזול בשלטון החוק ובצווים של רשויות שיפוטיות, והתנהגותו מלמדת כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו. נטען כי אין המדובר במעידה חד פעמית שכן הנאשם הורשע בחמש עבירות של נהיגה בזמן פסילה, וכי אין בעונש של פסילת רישיון ומאסר על תנאי כדי למצות עימו את הדין, והדרך היחידה להרחקתו מהכביש הינה באמצעות מאסר של ממש.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען כי הנאשם יליד 1989, לחובתו 6 הרשעות קודמות ב-15 תיקים פליליים בעבירות רכוש, אלימות, תעבורה ועוד, והוא ריצה מאסרים קצרים. לעניין עברו התעבורתי צוין כי לחובת הנאשם 5 הרשעות קודמות וכי הוא כבר נידון למאסר בן חודשיים בגין נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ברשלנות.

עוד נטען כי הנאשם לא לקח אחריות ולא הביע צער על מעשיו.

באשר ליחס שבין הנאשם לנאשם 2, נטען כי נאשם 2 אינו הנאשם הדומיננטי, אף שהוא שסיפק לנאשם את הסם. כן נטען כי קיים לגביו קושי ראייתי שכן רק ראיות נסיבתיות קושרות אותו למיוחס לו, וכי בשונה מעניינו של הנאשם, נאשם 2 לקח אחריות והודה בכתב אישום מתוקן בשני אישומים של סחר בצוותא. בעניינו עתרה המאשימה לעונש מאסר בן 10 חודשים.

המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה שהינו 8-18 חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירת סחר, ולהשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף העליון של המתחם. כן עתרה לקבוע מתחם של מאסר קצר ועד 20 חודשים בגין כל עבירה של נהיגה בפסילה, ובנוסף להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ממושך, פסילה ממושכת, פסילה על תנאי וקנס.

3. **ב"כ הנאשם** טען כי מכירת הסמים הייתה במסגרת של "התארגנות" חברתית ולא כלכלית וכי אין לראות בנאשם סוחר סמים. נטען כי עברו הפלילי מלמד כי אינו סוחר סמים, וכי גם פעולות המשטרה בתיק אחר בגינו עומד הנאשם לדין בפני מותב זה (עבירות אלמ"ב), לא הניבו ראיות המלמדות על סחר בסמים. נטען כי בחודש בו בוצעו העבירות פעל הנאשם בחוסר שיקול דעת, וכי מכירת הסמים לסוכנת אינה מאפיינת אותו, ואין להסיק כי הוא חוליה בשרשרת הפצת הסם. עוד ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בכך שהסם הגיע בסופו של יום לידי המשטרה, אשר היא שיצרה לטענתו את שרשרת האספקה, ולא הועבר לידי אזרחים.

עוד נטען, כי המחירים שגבה הנאשם על מכירת הסמים לסוכנת היו נמוכים ויש בהם כדי לחזק את הטענה כי בדרך כלל אינו סוחר בסמים. כן נטען כי הסוכנת היא שיזמה את שיחות הטלפון, מספר הפגישות וכמות הסמים, וזאת מעבר לצורך ובמטרה להפליל את נאשם 2.

באשר לנאשם 2 ביקש ב"כ הנאשם לדחות את הטענה בדבר קושי ראייתי, שכן מכתב האישום עולה כי לאחר שהסוכנת ביקשה מהנאשם לספק לה סמים, פנה הנאשם לנאשם 2, וחזר אל הסוכנת עם הסמים. נטען לפיכך כי נאשם 2 הוא שעומד בראש הפירמידה, וכי אין מקום לעתירתה המחמירה של המאשימה בעניינו של הנאשם שבפניי, כאשר נאשם 2 הוא שסיפק לו את הסמים.

נטען כי הנאשם משמש במעצר כסומך, וכי לקח אחריות על מעשיו וניהל את התיק נוכח טענות משפטיות בדבר אופי הקשר בינו לבין הסוכנת וטענות בדבר הדחה על ידי המשטרה.

באשר למתחם הענישה עתר ב"כ הנאשם לקבוע מתחם הדומה לזה שנקבע בעניינו של נאשם אחר שמכר לאותה סוכנת, ישראלוב, ואשר בהתאם לחישוב שערך ב"כ הנאשם נידון לכ-3.5 חודשי מאסר בגין כל עסקה בה הורשע. לפיכך עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם לכל היותר 15-16 חודשי מאסר.

לעניין עבירות הנהיגה בזמן פסילה נטען כי אין המדובר בעבירות חמורות מאחר ולא נלוו להן עבירות תעבורה נוספות. צוין כי הנאשם הורשע במסגרת תיק אחר בנהיגה בזמן פסילה ונידון לחודשיים מאסר, וכי העונש שהוטל עליו באותו ענין מלמד על מתחם הענישה בעבירה זו. ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהטלת מאסר בפועל בגין עבירות אלו, ולכל היותר להשית על הנאשם חודשיים מאסר אשר ירצו בחופף לעונש שייגזר בגין עבירות הסמים.

דין וגזירת הדין

4. עקרון ההלימה הינו העקרון המנחה בסעיף 40ב לחוק העונשין. על בית המשפט להתחשב בקביעת מתחם העונש ההולם בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, במידת הפגיעה באותם ערכים, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

5. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בעקבות מעשיו של הנאשם הינם שלום הציבור ובריאותו. עבירות הסחר בסמים פוגעות הן בצרכני הסם, והן באופן עקיף בציבור כולו, דבר המוביל לפגיעה קשה בסדר הציבורי. בתי המשפט קבעו לא אחת כי יש להטיל ענישה כואבת ומרתיעה על כל התורמים את חלקם בשרשרת הפצת הסם, וכי מטרות הגמול וההרתעה גוברות בענין זה על שיקולי השיקום (ר' ע"פ 9482/09 **שמעון ביטון נ' מדינת ישראל**). כן נפסק כי יש להעניק משקל לנזק הצפוי להיגרם מביצוע העבירות, שכן הסמים עלולים להיות בעלי השפעה קשה על מי שצורך אותם, על הסובבים אותו ועל החברה כולה.

בע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי ואח'** קבע בית המשפט העליון:

"בבואו לגזור עונשים על סוחרי הסמים כמערערים שלפנינו, שומה עליו על בית- המשפט לשוות נגד עיניו את צרכני הסמים הפגיעים, את משפחותיהם המפוררות, ואת הנחיית המחוקק מה עונש ראוי להטיל על מי שהביא כל אלה. לביעור נגע הסמים אין די ברטוריקה. נדרשים אנו למעשים של-ממש. חובה היא המוטלת על בית-המשפט להעלות את תרומתו למלחמתה של החברה במשחיתיה."

דברים דומים נקבעו בע"פ 3172/13 עלא סואעד נ' מדינת ישראל:

"אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם ואם אוסיף דברים, אהיה כמכניס תבן לעפריים. המאבק בנגע הסמים הוא סיזיפי ואל לנו להשלות את עצמנו כי ענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה גם היצע, כך בישראל וכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסר תוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את נגע הסמים לחלוטין, ניתן גם ניתן להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו. כל חוליה בשרשרת הפצת הסם לוקחת בחשבון את "תוחלת הנזק" מבחינתה, קרי, הסיכוי להיתפס במכפלת העונש. ככל שתוחלת הנזק גבוהה מהרווח הכספי הצפוי, כך גדל הסיכוי להרתעתה של אותה חוליה מפני הצטרפות לשרשרת הפצת הסם."

לעניין עבירות התעבורה, הרי שבמעשיו סיכן הנאשם את ציבור המשתמשים בדרך והפגין זלזול בשלטון החוק והעדר מורא.

6. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, הרי שהנאשם סחר בסמים מספר פעמים, ונענה לכל בקשות הסוכנת להספקת הסם. בחלק מהאישומים סחר בצוותא עם נאשם 2 תוך תיאום מוקדם. לנאשם היתה שליטה מלאה על המעשים, ואלו נעשו למטרת רווח כספי והיו בעלי פוטנציאל נזק ממשי. בענין זה יוזכר כי בהכרעת הדין נקבע כי לא הוכח שהסם נמכר במחיר שאינו רווחי. למותר לציין כי ההגנה אינה יכולה להוכיח זאת כיום בהסתמך על מחירי מכירה נטענים של אחרים, במסגרת הטענות לעונש.

לקולא יצוין כי מבחינת סוג הסמים הרי שחשיש אינו מוגדר בקבוצת הסמים הקשים, וכן כי כמות הסמים בכל עסקה אינה גדולה. עוד יש להתחשב בכך שבכל העסקאות היה המכר לאותה קונה - הסוכנת.

כן יש ליתן את הדעת לכך שאירועי הסחר לוו בביצוע עבירות נוספות בתחום התעבורה, באשר הנאשם נהג בזמן פסילה, ללא רישיון וללא ביטוח. קרי - הנהיגה בזמן פסילה נעשתה לשם הוצאת המכירה אל הפועל, ולפיכך אין המדובר בנהיגה אשר כטענת ב"כ הנאשם לא נלוו לה עבירות נוספות. נראה כי היה לנאשם כה חשוב לבצע את עסקאות הסם, עד כי העובדה כי הוא פסול מלנהוג לא היוותה כל שיקול עבורו, ובמעשיו אלו סיכן את ציבור המשתמשים בדרך, והתעלם מהוראת בית המשפט.

נהיגתו שוב ושוב בזמן פסילה מלמדת על שיטתיות, ועל זלזול מתמשך הן בסיכון הקם מנהיגתו והן במערכת אכיפת החוק.

7. **באשר לטענות בדבר ביצוע העסקאות עם סוכנת סמויה**, כאמור טען ב"כ הנאשם הן שהסוכנת היא שיזמה את הסחר, והן שהמשטרה גרמה במעשיה לנאשם לסחור שוב ושוב בסם, ולא הסתפקה במספר עסקאות קטן יותר.

על כך יש להשיב כי כמובהר בכתב האישום, מטרת הפעלת הסוכנת היתה לבצע עסקאות מבוקרות של סחר בסמים מסוכנים לצורך מיגור התופעה. מחומר הראיות אכן עלה כי הסוכנת היא שביקשה את הסם, ואולם כך נהוג בתחום הסחר בסמים - הצרכן הוא שפונה לסוחר. מהראיות עלה כי הנאשם טרח וסיפק לסוכנת את הסם,

ואף התקשר לעדכנה ולתאם עימה מפגש לשם המכירה. כידוע, עסקאות הסמים נעשות על דרך הכלל בסתר, ללא שנמצא מתלונן על ביצוען, ולפיכך אילולא תפעיל המשטרה סוכנים סמויים בעבירות אלו, קשה יהא לחושפן.

באשר לטענות בדבר ריבוי העסקאות אותן יזמה המשטרה, נקבע **בע"פ 3396/09 בענין יהודה אלהיב**, כי לעיתים ביצוע עסקה אחת אינו משקף באופן מלא את היקף ואופי הפעילות העבריינית, וכי לא רק שאין פסול בכך, אלא שהדבר אף מתחייב לשם מיגור הפשע, שמירה על בטחון הציבור וחשיפת האמת.

באשר לקשר הנטען בין הסוכנת לנאשם הרי שבהכרעת הדין נקבע כי השניים לא נפגשו שלא למטרות הסחר, לא שוחחו ביניהם על מפגש שכזה, המפגשים ביניהם היו ברכב, ובמהלכם הנאשם מסר את הסם והסוכנת שילמה עבורו. לעדות הסוכנת, הנאשם לא ניסה "להתחיל" איתה או לעשות מעשה שניתן לפרשו כרצון לקשר אישי בין גבר לאשה. כפי שצוין בהכרעת הדין, **בע"פ (מחוזי ת"א) 70863/05 בענין אייל לבקוביץ** נקבע בענין זה כי חיזור אחרי נערה מוטב כי יעשה בדרך מקובלת ולא בדרך של אספקת סם.

ב"כ הנאשם ביקש להקיש בטעונו מעניינו של נאשם אחר בפרשה אשר הופלל על ידי אותה סוכנת, ונידון במסגרת **ת"פ (שלום רמלה) 26709-06-14, מדינת ישראל נ' קובי ישראלוב**. אף ישראלוב טען כנאשם שלפניו, כי רצה לשאת חן בעיני הסוכנת. אולם להבדיל מהנאשם שלפניו, בענין ישראלוב אישרה הסוכנת כי הנאשם רמז כי הוא רוצה "לצאת" איתה, ואף הנאשם טען כי הציע לה לצאת לסרט או מסעדה ונדחה. זאת בשונה משהנאשם שלפניו אשר כאמור לא עשה כל צעד כלפי הסוכנת במישור הנטען.

8. **בחינת הענישה הנוהגת מגלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים מאסרים לתקופות משמעותיות:**

א. כאמור בטעונו ב"כ הנאשם, נאשם אחר במסגרת פרשייה זו הורשע על פי הודאתו ב-3 עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג חשיש. באותו ענין דובר בנאשם בעל עבר פלילי (לא בעבירות סמים), אשר ביצע את העבירות על פני תקופה של כשבוע. נקבע מתחם שהינו 6-18 חודשי מאסר לכל אירוע, ועל הנאשם נגזרו 11 חודשי מאסר וקנס בגובה 5000 ₪ (ת"פ (שלום רמלה) 26709-06-14 **מדינת ישראל נ' קובי ישראלוב**. ר' גם השלמת טעונו ב"כ הנאשם בכתב באשר לנאשמים אחרים בפרשייה).

ב. ברע"פ 7996/12 **אליהו יוסף נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשתו של נאשם אשר הורשע ע"פ הודאתו בשתי עבירות של סחר בסם מסוג חשיש, עבירה של תיווך בסחר והחזקת סם לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע מתחם שהינו 7-18 חודשי מאסר לכל עבירת סחר, וגזר על הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה דובר בנאשם עם תסקיר חיובי ועבר מינורי.

ג. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 31724-10-13 **ליאור מלכך נ' מדינת ישראל**, התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון ב-4 עבירות של סחר בסם מסוג חשיש בכמויות קטנות לסוכן משטרתי, ובעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 32 חודשי מאסר. עונשו הופחת בערעור ל-22 חודשי מאסר.

ד. בע"פ (מחוזי חיפה) 7319-08-12 **אבישי סבח נ' מדינת ישראל**, נידון עניינו של נאשם

בעל עבר פלילי, אשר הורשע ע"פ הודאתו בביצוע 2 עבירות של סחר בסם מסוג חשיש בצוותא, בכמויות קטנות ובאותו יום. הנאשם נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל, וערעורו נדחה. ה. בע"פ (מחוזי ב"ש) **11095-01-10 שמעון אזמה נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעור נאשם אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון ב-3 עבירות של סחר בחשיש, לסוכן משטרה, ובעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, ונידון ל-24 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון למשך 5 שנים. באותו ענין דובר באדם מבוגר, נכה, אשר לא ריצה מאסר בעבר ואשר המלצת שירות המבחן בעניינו היתה למאסר אשר ירוצה בעבודות שירות.

באשר לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, הרי שבפסיקה מצוי מנעד ענישה, החל ממתחם בן 7-20 חודשי מאסר, והטלת מאסר בפועל למשך שנה (רע"פ **8013/13 בענין אמיר מסעוד**), עבור במאסר למשך 6 חודשים בפועל (רע"פ **5402/08 בענין אבי סופר**), וכלה במאסר בן חודשיים אשר הוטל על הנאשם שבפני בגין הרשעה דומה.

9. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, ובהם נסיבות ביצוע העבירות, סוג הסמים, הכמות והתמורה ששולמה, הנהיגה בזמן פסילה אשר נעשתה לשם אספקת הסם, ועוד, אני קובעת מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים, מתחם הכולל את כל העבירות נשוא אותו אישום, שהינו 8-20 חודשי מאסר.

10. **בגזירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. לחומרא יצוין כי הנאשם בעל עבר פלילי מכביד בעבירות אלימות ורכוש, אשר חרף גילו הצעיר ריצה מספר מאסרים. הוא הורשה לנהיגה בשנת '11, ועל אף הזמן הקצר שעבר מאז כבר הורשע בעבירה של נהיגה בזמן פסילה.

חרף הטענה כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הרי שהוא אמנם הודה באספקת הסם, אולם טען הן טענות עובדתיות והן טענות משפטיות, אשר נידחו במסגרת הכרעת הדין, וכך גם הכחיש כי היה פסול לנהיגה במועדים הרלוונטיים.

לקולא יש לשקול את גילו הצעיר של הנאשם ואת העובדה כי בסופו של יום הסמים נמכרו לידי סוכנת משטרה ולא הועברו לידי המשתמשים בסם.

לא ניתן להתעלם מהעונש שהוטל על נאשם 2, אשר נידון ל-7 חודשי מאסר בניכוי חודש מעצר אותו ריצה. העונש שהוטל עליו ירוצה בעבודות שירות למשך 6 חודשים.

עם זאת, **חרף עתירת ב"כ הנאשם להקיש מהעונש שהוטל על נאשם 2, הרי שקיימים הבדלים ניכרים בין השניים, המצדיקים פער משמעותי בענישה**. נאשם 2 הורשע אמנם בשתי עבירות סחר, ולכאורה הוא נמצא בדרגה גבוהה מהנאשם בשרשרת אספקת הסם, שכן הוא שסיפק לנאשם שבפני את הסם. אלא שהנאשם שבפני הורשע בביצוע חמש עבירות סחר, כמו גם בנהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון וללא ביטוח, עבירות המוסיפות חומרה להתנהלותו.

יתרה מכך, נאשם 2 הודה במיוחס לו ולקח אחריות מלאה על מעשיו. עסקינן בצעיר בן 22 ללא עבר פלילי,

נשוי ומצפה לילד. הוא השתלב בהליך טיפולי, ותסקיר שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן.

בעניינו של הנאשם שבפני מצאתי כי אין מקום לקבלת תסקיר שירות המבחן, נוכח עברו הפלילי והעדר קבלת אחריות מלאה על מעשיו; מסמכים התומכים בטענה כי הנאשם תומך באסירים, לא הוצגו.

גזירת הדין נעשית מתוך התחשבות כאמור גם בעונשים שהוטלו על נאשמים אחרים בפרשייה, ובראשם נאשם 2. אלא שאין המדובר בחישוב מתמטי כפי שביצע ב"כ הנאשם. בפס"ד מלכם הובהר כי לא די בכך שהנאשמים הופללו על ידי אותו סוכן כדי להפוך את הענישה שנגזרה עליהם לקנה מידה חשבונאי מחייב. בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם בתוך המתחם, שוקל הוא שיקולים רבים, ובהם עבר פלילי, קבלת אחריות, חיסכון בזמן שיפוטי ועוד.

11. בחינת מכלול הנסיבות הרלוונטיות מלמדת על פער איכותי וכמותי בין הנאשם שלפני לנאשמים האחרים בפרשייה, ולפיכך אין ביכולתי לקבל את החישוב המתמטי אותו ערך ב"כ הנאשם כבסיס לגזר הדין לנאשם שבפני. הלכה היא כי השיוויון הינו בין שווים, ואילו הנאשמים אליהם עותר ב"כ הנאשם להשוות את גזר דינו של הנאשם דכאן אינם שווים לו, בשל הבדלים רבים ביניהם: הן בהתחשב באי קבלת האחריות על ידי הנאשם, הן בעברו הפלילי, הן בכמות עבירות הסחר והן בנסיבות הנוספות המפורטות לעיל, ובכלל זה הגעתו לביצוע הסחר כשהוא נוהג בזמן פסילה, ללא רשיון וללא ביטוח.

יצוין כי אך לפני מספר ימים, במסגרת רע"פ 4022/15 בענין תומר יוסף, הוצדק פער בענישה שבין נאשמים, ונקבע כי עקרון השיוויון, ממנו נגזר עקרון האחידות בענישה: "איננו עומד לבדו בעת גזירת עונשו של הנאשם, ובצידו יש ליתן את הדעת ליתר שיקולי הענישה".

עם זאת, כמפורט לעיל, לא אתעלם מהעונשים שהוטלו על הנאשמים האחרים, ונוכח כל הנסיבות לחומרא ולקולא אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 25 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו, 9.6.14.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה לפי פקודת הסמים מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה לפי פקודת הסמים מסוג עוין.

ד. קנס בסך 7000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל ב-1.10.15, ובאחד לכל חודש שאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, יעמוד התשלום כולו לפירעון מיידי.

ה. פסילה בפועל מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך שנתיים.

ו. פסילה על תנאי בת שנה למשך שנתיים לבל יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

**ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים לפי שיקול דעת קצין משטרה.
זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.**

ניתן היום, ד' תמוז תשע"ה, 21 יוני 2015 ביוני 2015, במעמד הצדדים.